

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8ECdo/11/2018
Identifikačné číslo spisu:	7198893889
Dátum vydania rozhodnutia:	27.06.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Oľga Trnková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7198893889.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej Slovenská konsolidačná, a. s., so sídlom v Bratislave, Cintorínska 21, IČO: 35 776 005, proti povinnému B., bývajúcemu v D., zastúpenému JUDr. Ladislavom Miklošom, advokátom so sídlom v Košiciach, Vodná 6, o vymoženie 129 820,62 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 0 Er 4271/1998, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2016 sp. zn. 13 CoE 383/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnenej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 17. júna 2014 č. k. 0 Er 4271/1998-98 exekúciu vo zvyšnej časti o vymoženie 77 369,98 eur zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. b/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a uložil povinnému uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 839,15 eur do 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 30. decembra 2016 sp. zn. 13 CoE 383/2016 uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že o náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, pričom účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnená nebola v konaní úspešná a povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti výroku o náhrade trov konania podal povinný dovolanie tvrdiac, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP).

Namietal, že i napriek tomu, že bol v odvolacom konaní riadne zastúpený právnym zástupcom, súdy jeho právnomu zástupcovi v konaní nedoručovali listiny. Porušenie práva na spravodlivý proces videl v skutočnosti, že v súdnom spise sa nenachádza vyjadrenie povinného, ktoré podal jeho právny zástupca osobne do podateľne súdu prvej inštancie 4. novembra 2014 a v ktorom o. i. žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia. Povinný namietal správnosť výroku o trovách konania aj správnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý v bode 17. rozhodnutia odvolacieho súdu uviedol, že „povinnému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli“. Odvolaciemu súdu vyčítal nedostatočné oboznámenie sa so súdnym spisom, keďže si vôbec nevšimol, že povinný bol zastúpený právnym zástupcom (č. l. 110 spisu). Na základe uvedeného povinný navrhol, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania zmenil tak, že mu priznáva náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 % a priznal mu náhradu trov dovolacieho konania vo výške 100 %. Alternatívne navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Oprávnená ani súdny exekútor sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom zastúpeným v súlade s § 429 ods. 1 CSP, sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie povinného je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z.z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z.z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

8. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania 11. apríla 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

9. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané 30. decembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení CSP. Aj podľa tejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

10. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

11. V prípade, že dovolateľ podá dovolanie z dôvodu vady zmatečnosti rozhodnutia odvolacieho súdu podľa § 420 CSP, dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

12. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovoláním napadol výrok uznesenia odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom konania nepriznal.

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (o náhrade trov konania) nie je rozhodnutím súdu vo veci samej (o veci vymedzenej žalobou/návrhom) a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (k tomu pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1354 a 1355).

15. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že prípustnosť dovolania z § 420 CSP nevyplýva. Zmysel ustanovenia a motivácia zákonodarcu obmedziť prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia sa dá jednoznačne vyvodiť z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku: „Predkladateľ obmedzuje možnosť podať dovolanie len na meritórne rozhodnutia (rozsudkové výroky) a z nemeritórnych rozhodnutí len voči tým, ktorými sa konanie končí (odmietnutie, zastavenie a pod.). Dôvodom je dôsledné a koncepčné uplatňovanie princípu mimoriadnosti opravných prostriedkov v tom zmysle, že na ich uplatnenie nie je právny nárok a navrhovateľ musí splniť prísnejšie podmienky prípustnosti.“ Dovolací súd teda v tomto prípade nemohol preskúmať napadnuté rozhodnutie v časti výroku o náhrade trov odvolacieho konania a prípadné konštatovanie nesprávneho posúdenia otázky náhrady trov odvolacieho konania zo strany odvolacieho súdu by bolo v rozpore so základnou zásadou vyplývajúcou z Ústavy SR, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Prípadný prieskum zo strany najvyššieho súdu by bol postupom contra legem.

16. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie povinného podľa § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol bez skúmania, či v konaní došlo k namietanej procesnej nesprávnosti.

17. V dovolacom konaní úspešnej oprávnenej najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo jej žiadne trovy tohto konania nevznikli.

18. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.